

τῶν ἐντελμάτων τοῦ Χριστιανομορφοῦ, πγειρχν πόλεμον κατὰ τῆς ἐπιστήμης, τοῦτο καταλογιστέον εἰς βάρος μόνον τῶν διαπρεπτομένων τὰ ἄξια μώμου, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τούτοις, οὐδενὸς ἔτερου τὸν λόγον αἰτησαμένου, ὁ κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΥΟΥ.

(Τακτική).

Τῇ 22 Νοεμβρίου 1876.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Ιω. Ἀριστοκλέους.

Ἀνκγνωσθέντων καὶ ἐπιψημέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ὁ λόγος δίδοται τῷ Γεν. γραμματεῖ, ὅστις ἀναγινώσκει τὴν περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Συλλόγου.

Μετὰ ταῦτα ἡγγέλθη τὸ δεύτερον καὶ ψηφοφορηθεῖς κατὰ τὰ νενομισμένα ἐγένετο παραδεκτός ὡς τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Ν. Δ. Φωτιάδης.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ βίβλατος ὁ κ. Γεν. γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν «Περὶ τῆς δικαιοσίας ἐκπαιδεύσεως τῆς ἐπαρχίας Καλλιπόλεως μετὰ τῶν δικῶν αὐτῆς κατὰ διισφόρους φυλᾶς ὑπὸ θρησκευτικὴν ἐποψίαν πραγματείαν τοῦ κ. Χρ. Παπαδοπούλου, καὶ λυθέντος τοῦ ιδίου νὰ παρεμφεύῃ αὐτοπροσώπως.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῆς ὁ κ. Καλλιβούρης ποιεῖται τὴν παρατήρησιν διὰ μεταξὺ τῶν χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης τῆς σχολῆς Καλλιπόλεως ἀναφέρεονται ἐν τῷ ἀναγνώσματι τοῦ κ. Παπαδοπούλου καὶ τινα σπουδαῖα, εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογίαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἀνήκοντα, καὶ περὶ ὃν προτείνει ἵνα ὁ Σύλλογος ἀναθέσῃ τῷ Προεδρείῳ τὴν φροντίδα τοῦ νὰ λάβῃ, ἢν διὰ ὀλόκληρης ταῦτα, τούλαχιστον δείγματά τινα ἐξ ἑνὸς ἱκάνου αὐτῶν, προσθῇ δ' ἀκολούθως εἰς τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθιλε κρίνει ταῦτα ἄξια λόγου.

Ο κ. Πρόεδρος διακριναίων τὸν κ. Καλλιβούρην διὰ περὶ τούτων θέλει ληφθῆ ἡ δέουσσα φροντίς, κηρύττει τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΥΟΘ.

(Τακτική).

Τῇ 29 Νοεμβρίου 1876.

Προεδρεύοντος τοῦ κ. Ιω. Ἀριστοκλέους.

Ἀνκγνωσθέντων καὶ ἐπιψημέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ὁ κ. Γεν. γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Συλλόγου.

Ἡ κίτησις τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχοντα υμένης ἵνα τῇ ἐπιτροπῇ ὅπως ποιήται καὶ δευτέρην ἔκθεσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συλλογικοῦ ἔτους, ἐγένετο παραδεκτή. Ομοίως δὲ καὶ ἡ τῆς ἐρημίας τῆς ἐν Σταυροδρομίῳ σχολῆς τῶν ἀνόρων κορασίων, ἐπικληυμένης τὴν συνδρομὴν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τῆς χωρηγίας βιβλίων τῇ ἀρτισυστάτῳ τῆς σχολῆς βιβλιοθήκη, μετὰ τῆς παρατηρήσεως ὅμως, ἵνα δοθῶσι τῇ ἀρτισυστάτῳ ταῦτη βιβλιοθήκη βιβλία, ὃν καὶ ἀλλα ἀντίτυπα εὑρίσκονται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Συλλόγου.

Είτα ὁ Γραμματεὺς ἀγγέλλει τὰς ἔξτης προσφορὰς τοῦ κ. Λ. Καραθεοδωρῆ ἥτοι 1) τὸν περὶ ἐνώσεως τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ὅπὸ τῆς Ψευδοσυνόδου ἐν Φλωρεντίᾳ συντεχθέντα "Ορα", ἐν φιλογραφήματι· 2) τὸ κιβώτιον ἐν ὃ συτος ἐπέθη καὶ τὸ κιλιμάχ τοῦ κιβωτίου ἐν ἐπέρφι φιλογραφήματι· 3) τὸν ἐν Ιταλίᾳ τὰρ τοῦ πατριαρχεῖου Ἰωακήρ ἐπίσης φιλογραφήμανον.

Ἡ γέληθη μετὰ ταῦτα τὸ δεύτερον καὶ ψηφοφορηθεῖς κατὰ τὰ νενομισμένα ἐγένετο παραδεκτός παραδεκτός ὡς τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Ελευθ. Μητροκορδάτος.

Ἡ γέληθη σχαράρισμα ὡς μέλη τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ψηφοφορηθέντες ἐγένοντο παραδεκτοὶ οἱ κ. κ. Κ. Καλλιάδης, Β. Σαρακιώτης καὶ Α. Λιούμας, προτεινόμενοι ὅπὸ τῆς ιδίας Ἐπιτροπῆς.

Είτα ὁ κ. Πρόεδρος ἀγγέλλει τὴν ἀπὸ τῆς προσεγούς πέμπτης ἔναρξιν τῶν δικαιοσίων διαλέξεων, ὡς καὶ τὴν τῶν μαθημάτων τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου ἀπὸ τῆς προσεγούς Κυριακῆς.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ κ. Ιωάννας ἀνέγνω τὴν Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μελοποίας τῶν ἀρχαίων βεζαρτιγῶν "E.L.Iθωρ" πραγματείαν αὐτοῦ, ἐν ᾧ μετὰ μικρὴν ἀνακρατήσιον τῶν προειρημένων ἐν τῷ πρώτῳ μέ-

ρει τοῦ περὶ ἐκκλησιαστικῆς μελοποίας τῶν βυζαντινῶν ἀναγνώσματός του προσβάλλει εἰς τὴν ἑζήνησιν τοῦ τοῦ ἐστὶ μελοποία, πόσους τόπους τῆς φωνῆς διακρίνει, πόσα εἶναι τὰ μέρη αὐτῆς, πῶς ἐνεργοῦνται τὰ μέρη ταῦτα επὶ τῆς μελοποίας, πῶς ἐμελοποιοῦντο αἱ φωλιμῷδιαι, πόσα εἶναι τὰ εἰδη τῆς φωλιμῷδιαι, πῶς ὄνομάζονται καὶ εἰς πόσα γένη μελῶν ἀνέργονται. Πρὸς δὲ ἀνέρφεια περὶ τῶν δύο τριχῶν τοῦ τῶν φθόργων καὶ τῶν ὄκτω ἐκκλησιαστικῶν ἥγαν, περὶ παραγωγῆς καὶ στρμασίας τῶν πολυουλλαχθῶν φθόργων, κατὰ Κωνσταντίνον τὸν Πορθυρογίννητον, περὶ τῶν χαρακτήρων δι' ὧν οἱ βυζαντῖνοι Ἑλληνες Βρετανοί εἴπι τῶν δύο τριχῶν ἐμελοποίουν καὶ ἔγραψον τὰ διέχορτα μέλη τῶν φωλιμῷδιῶν, περὶ διεκόρτων ἀλλων σημειών ποιεῖταις καὶ λερογλυφικῶν σημαδοργώνων, 44 τὸν ἀριθμόν, περὶ σημασιῶν καὶ ἀποτελεσμάτων κύτων συντελεψένων μετὰ τῶν ἐμρώνων γραμμάτων καὶ περὶ τῶν ἑταγήσεων κύτῶν. Φρονεῖ δὲ διὰ δὲ τὰ σημεῖα ταῦτα δὲν ἐφευρέθησαν ἐξ ἀγράς, ἀλλὰ προσέντος τοῦ χρόνου καὶ ἐκ δικλειματῶν, ἀγορεῖσθαι ἐφθισαν εἰς τὸν βαθμόν, διὸ καὶ θεάσαρ ἑζέθηκε. Διότι, ἐπειδὴ κατὰ τοὺς πρώτους αἰώνας τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναλόγως τῶν ἀκελλουθῶν αὐτῆς ἤσαν ἐν γράπει μόνα τὰ σόντουμα μέλη, τὰ λεγόμενα εἰρμολογικά καὶ ατιγγηραγικά, δὲν ὑπῆρχεν ἀνέγκη πολλῶν σημείων ἔνεκκ τούτου δὲ εἰς τὰ μέλη ταῦτα δὲν εὑρίσκονται μεγάλα σημεῖα ἡ ὑποστάσεις (σημεῖα σηματίνοντα ἔκτασιν μελωδίας καὶ ρυθμικοῦ μέτρου). ἀλλ' ὅταν αἱ ἀκολουθίαι ἥρξαντο νὰ επεκτείνωνται, ἀπὸ τῆς συστάσεως ἴδιως τῶν μοναστηρίων, καὶ καθερρόθησαν ἥγρυπνοι, πανηγύρεις καὶ ἐστρατείαι διεκόρτων, εἰσάγονται δὲ καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τύτε ἀνεράντη καὶ ἐσυστηματοποιήθη ἡ λεγομένη παπαδικὴ τέχνη, εἰς τὴν ἐμπεριέργονται ἀπαντά τὰ ἀργά μέλη πρὸς παρέστασιν τῶν ὄποιων, ἐπειδὴ τότε ἡ εὐκολία τοῦ γέρετος καὶ τοῦ τύπου δὲν ὑπῆρχε, γάριν σίκανομίας μεμβράνης καὶ γρόνου ἐφευρίθησαν τὰ ὅμιλά τοῦ διέχορτα σημειώσια, περιληπτικὴ ἔννοιαν ἔχοντα, δι' ἑκάστου τῶν ὄποιων ἐσημείουν θέσεις καὶ γραμμάτες ὀλοκλήρους. Πρὸς ἐπόδειξιν διὰ τούτου ἀνέρρεεν ἱγγειοδίδιόν τι, εἰς τό ὄποιον μουσικοῦδιάσκολός τις τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς θέλει νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν μουσικὴν Ιωάννου τοῦ Δαρμασκηνοῦ, πραγματεύεται κατ' ἀρχὰς περὶ τῆς

θεωρίας τῆς μουσικῆς, φιλοσοφῶν ἐπ' αὐτῆς καὶ ἑταγῶν τὸν σκοπόν, δι' δν ἡ μελωδία εἰσήγηθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀκολούθως δὲ περὶ τῶν κυριωτέρων χαρακτήρων λόγον ποιεῖται, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀλλιων, καθὼς καὶ περὶ τινῶν σημείων ποιότητος, ἀτάκτως καὶ ἐν παρόδῳ ἀναφέρει.

*Ακολούθως μετὰ τινὰ περιληπτικὴν ἑζήγησιν τῶν μεγάλων λεγομένων σημαδοργώνων ο. κ. Ιωάσαρ προστίθησιν διτι, ἐπειδὴ ἐγένετο λόγος πέρυσιν εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ πρώτου μέρους τοῦ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μελοποίας τῶν βυζαντινῶν Ἑλλήνων ἀναγνώσματός του, πρὸς τελείων ἀπόδειξιν τῶν λεγομένων του ἐπερπει νὰ γίνῃ παραλληλισμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Ιωάννου τοῦ Δαρμασκηνοῦ μέχρις ἡμῶν σημειογράφων ἐπὶ τινος ὑμνου· διὸ ἐφύπτεισε νὰ εὑρῃ ὑμνος τινᾶς ἐν μεμβράναις τετονισμένους διεὰ σημειογράφων διαφέρων ἐπογῶν ἀπὸ τοῦ ὑγδου αἰώνος μέγρις ἡμῶν, οὓς ἑταγήσκει κατὰ γράμμα καὶ σημασίαν ἐψήλε συναδεύσμενος ὑπὸ παλιδῶν.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος τοῦ κ. Ιωάσαρ ὁ Ιεροδιάκονος κ. Δανιήλ, ἑξάρας τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ, καθό δὲ μόνον διεγένετος ὃντες εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡρῶν μουσικὴν, ἀλλὰ παριξημένου τοσος καὶ ἀρρομήν εἰς βελτίωσιν τῶν ἐν αὐτῇ κακῶς ἐγόντων, ἑταγεῖ διὰ μακρῶν τοὺς λόγους, διὸ προκάλεστην τὴν πρὸς αὐτὴν περιρρόντην πολλῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων, οἵτινες ἑστικειώντες πρὸς τὴν εὐρωπαϊκήν, ἀπαξιεῦσι καὶ ἵπτι μικρὸν κακὸν νὰ ἀκοίσωσι τὴν ἡμετέρην. Φρονῶν δὲ διὰ τὸ ζῆτημα τῆς μουσικῆς ἡμῶν είναι τοσούτῳ σπουδήιον ὅσον καὶ τὸ τῆς γλώσσης προστίθησιν διτι, ὁ Σολλογος ἡθελε πράξει σπουδαιότατον ἔργον, ἀν, ὑπὸ διλας ιδιότουταν μέριμναν τὸ ζῆτημα τούτο λαμβάνων, προέβαντεν εἰς τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς πρὸς ἑσύχεσιν τῶν καταλλήλων μέσων, δι' ὧν αὐταὶ ταχίως θὲν ἀδύνατο νὰ ἐνταλθῇ τὴν σίκανην κάτηθι θίσιν, καθισταμένη ἀξία τῆς ἐποχῆς, ἐν ἡζαμεν, καὶ τῶν παραδίσεων τῶν προγόνων μαρχ.

*Ἐν τῷ ἀναγνώσματι τοῦ κ. Ιωάσαρ, ἑξακολουθεῖ δι. Δανιήλ, δύο τινὰ σπουδαιότεττα, κατ' ἕκαστην, παριστάρησε. Πρώτον, διτι ἐν ᾧ ἡ μουσικὴ ἡμῶν καταγορεῖται πρὸς τοὺς ἄλλοις διὰ ἀπάλετε καὶ τὸν βυζαντίον κατ' ἀτατῆς, δι. Ιωάσαρ διὰ τῶν ἡλιότων καὶ γραφέντων μελῶν ἀπίδειξιν διως τούναντίον δεύτερον, διτι τὸ στιγμὸν ἀκείνο τῆς Μαγδαληνῆς

Μαρίκες, διπέρ έψελεν ἐν συνοδίᾳ, κλίνει εἰς τὸ εύρωπατζόν· τοῦτο δέ, κατ' αὐτούν, είναι τραχή ἀπόδειξις, ὅτι ἡ εύρωπατζή μουσική ἔχει τὴν καταγωγὴν της ἐκ τῆς ἡμετέρης, ἐπειδὴ ὡς ὁ κ. Ἰωάννερος διαβεβεῖται, ὅτι ἡ γραφή ἔξ οὗ ἀντέγραψεν αὐτό, εἴναι τοῦ Ημέρανος, ἡτοι προγενεστέρα τῆς συστηματικούσσεως τῆς μουσικῆς.

Ἐν τέλει ὁ κ. Δανιήλ προέτεινεν, ἵνα ὁ Σύλλογος ἐκρέσῃ εὐχαριστίας τῷ κ. Ἰωάννερος, ἵνα φέρεται πολλής ψιλοπονίας συνταξέμενος, ἐποιήσατο ἀναγγυώσματι.

Ἀκολούθως ὁ κ. Γεν. γράμματεὺς ἀναγγείλει τὰ πρόγραμμα τῶν κατὰ τὴν χειρογραφίαν ἔξαρκνίαν τοῦ 1876—1877 γενομένων δημοσίων δικλέζεων. Ἡ ἐπιψήριας αὐτοῦ ἔνεβληθη μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ἐντελῶς.

Ὄχ. Δ. Πασπαλλής, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς ἀναγγηλώσεως αὐτοῦ, λέγει ὅτι μετ' εὐχαριστήσιος ἥκουσε μεταξὺ τῶν ἀλλων ἀγροτῶν καὶ τὸ διομα τοῦ κ. Ἰωάννερος καὶ ὅτι θύμα τῶν δικλέζεων αὐτοῦ ἐσται καὶ πάλιν ἡ ἀκελησιαστική ἡμῶν μουσική, εἰς ἣν μετ' ἀξιπαλένου ζήλου καθίεκεστην καταγίνεται. Οὐχ ἡτον ὅμως λυπεῖται ἀρ' ἕτερου, διότι καλυθεῖει ὑπὸ ἄλλης συνεδριάσεως δὲν ἔμενθη, νὰ παρευρεθῇ ἔγκαριος εἰς τὸ ἀνέγνωμα τοῦ κ. Ἰωάννερος, ἀλλ' ἐκ τῶν τελευτίων, τὰ ὁποῖα ἥκουσεν, ἐπείσθη περὶ τῆς σπουδιστήτος αὐτοῦ, παρακαλεῖ δὲ αὐτὸν ἵνα ἔξακολουθήσῃ μετά τοῦ αὐτοῦ ζήλου καταγινόμενος εἰς τὴν ἀρχαίαν ἡμῶν μουσικὴν, ἥτις, ὡς οὐκ ἔδει, τοσοῦτον ὑπὸ τῶν νεωτέρων παρηρεθῆνη. Μετά τινας δὲ παρατηρήσιες τοῦ κ. Δανιήλ περὶ τῆς διαχρονῆς μεταξὺ τοῦ ἀναγγηλώσματος καὶ τῶν ἐν τῷ προγράμματι ἀναρροιδένων δικλέζεων τοῦ Ἰωάννερος, προστίθεται ὁ κ. Πασπαλλής, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖκαν τὴν σύστασιν τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Δανιήλ ὑποδειγμένης ἐπιτροπῆς τοσούτῳ μᾶλλον, καθόστον ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου συστάθεις Μουσικὸς Σύλλογος διαλύθη πρὸ πολλοῦ χωρὶς οὐδένας νέπορερην κακοπόν. Ἀγγέλλει δ' ἐν τέλει ὅτι συλλογὴ χειρογράφων καὶ ἄλλων διαφόρων συγγραμμάτων τῆς ἀκελησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς, ἀποτελούντων μέρος τῆς περιουσίας τοῦ ἄλλοτε Μουσικοῦ Συλλόγου, εὑρίσκεται παρακατατεθειμένη ἐν τῷ Μεγάλῳ τοῦ Γάνους Σχολῆ, καὶ ὅτι διενεργεῖ ἦδη τὴν παρακληθὴν αὐτῆς, ἥτις τὰ μέγιστα θέλει χρησιμεύειν τὴν εἰρημένη Μουσικὴν ἐπιτροπῆ.

Ο κ. Πρόεδρος εὐχαριστῶν τῷ κ. Πασπαλλήῃ ἐκ τῶν προτέρων, κηρύττει τὴν λῆξιν τῆς συνεδρίασίως, ἀγγέλλων συνάρτησις ὅτι ἐνεκά τῆς ἔργης ἡ συνδρομής τῆς προτεχοῦς διετέρης ἀναβληθήσεται.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΥΠ'.

(Τακτική).

Τῇ 13 Δεκεμβρίου 1876.

Προεδρεύοντας τοῦ κ. Γεω. Αριστοχλεούς.

Μή ὑπαρχόντων πρακτικῶν πρὸς ἀνέγνωσιν, ὁ λόγος δίδοται τῷ κ. Γεν. Γράμματεῖ, ὅστις ἀναγγείλει περίληψιν τῆς ἀλληλογράφιας τοῦ Συλλόγου.

Είτα δ' ἀγγέλλει τὴν περὶ τοῦ κ. Γλέζος προσφοράν τῆς τελευτίας περὶ Ἑλλήνων πραγματείας του.

Ἀκολούθως ἀναγγέλλεται τὸ διάτερον καὶ ὑπορροεῖται νέον τακτικὸν μήλος, γενόμενος παμψήρι παραδεκτός, ὁ κ. Σωμεών Χριστοφόροβης, ιατρός τοῦ ἐν Σταυροδρομίᾳ διοικητηρίου.

Είτα δέ, κατὰ πρότασιν τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς, προτίθενται ὡς μίλη αὐτῆς καὶ γίνονται παμψήρι παραδεκτοί οἱ κ. κ. Γεω. Καρολίδης καὶ Δ. Φιλιδής.

Είτα δὲ οἱ Πρόεδρος ἀνακοινεῖ ὅτι τὸ Κυριακὸν Συλλείον, ἀρξάμενον τῶν ἑργασιῶν αὐτοῦ ἀπὸ 15 ἡδη ἡμέρων, ἔξακολουθεῖ τακτικῶς ἀνά πάσχν Κυριακήν, τὰ δὲ ἀποτελέσματα προσαγγέλλονται λίγην εὐάρεστη, ἐγενέκτη τῆς βαθμηδόν αὐξανόντος συρροΐς τῶν δημοδιδοτάκλων ἐκ τῶν διαφόρων τῆς Πρωτειαστῆς συνοικιῶν, ὃν ὁ ἀριθμός ἀνέρχεται ἥδη εἰς τοὺς τεσσαράκοντα.

Οὐχ ἡτον δ' ἀναγκαῖαν νομίζει τὸ Προεδρεύον τὴν σύστασιν μουσικῆς ἐπιτροπῆς θεωρουμένης μιᾶς τῶν ἀναπασπάττων ἐπιτροπῶν τοῦ Συλλόγου, ἀναλαμβανούσις; διὸ τὸ δικοπέν ἔργον τοῦ ἄλλοτε συστάντος καὶ εἰτα δικλυθίντος Μουσικοῦ Συλλόγου. Τῆς ἐπιτροπῆς ταῦτας ὁ σκοπὸς ἐσται τριπλοῦς· πρῶτον φιλολογικός, ἡτοι νέα ἔξετάση ὑπὸ φιλολογικήν ἐποίησιν τὴν παρ' ἡμῖν μουσικήν, παραβάλλοντας τὰς κατὰ διαχέρωντις ἐποχής φάσεις αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέγρι τῶν καθ' ἡμάς πρὸς εὔρεσιν τῶν πρὸς